

Alfons Goya preparant el púgil Massó.-

com pega el contrincant recreant-se en el colp. No ho dubtis, això passa, però no d'una manera majoritària. El públic no és tan cruel. És cert que la boxa és una sortida de l'agressivitat que tots els humans portem a dins, però això agrada quan hi ha una certa igualtat. En el moment en què un és clarament superior a l'altre i veus que un combat es va convertint en un que pega i un altre que només rep, el públic sempre demana que s'acabi.

—¿Quin és el futur d'aquesta revifalla de la boxa a Barcelona?

—Per contestar-te això, hauria de treure la bola i fer prediccions. La Paloma representa un ressorgiment.

Amb això i l'ajut que tenim, de la Direcció General de l'Esport de la Generalitat i una bona planificació de la Federació Espanyola —permet-me d'ometre la catalana, perquè no vull parlar-ne—, si a Barcelona es fan els jocs Olímpics del 92, jo et dono la meua paraula d'honor que, amb la trajectòria que ara tenim, en aquestes olimpíades poden haver-hi representants catalans de boxa. El nivell que tenim de combat és bo.

—La preparació és molt dura.

—Del tot. Hi ha un axioma que diu: Si no pateixes a l'entrenament, patiràs dalt del ring. En la preparació que fem passem de la gimnàstica d'aparell, perquè hem de formar l'atleta sota el prisma de l'elasticitat, el seu cos ha de ser una mica felí, com el d'una pantera, de cap manera no pot ser pesat com el d'un elefant.

—¿Hi ha molta oferta de boxadors?

—Hi ha molts nois que vénen aquí i diuen que volen boxar, i de seguida pregunten quan ho podran fer. Sempre els responc que si tot va bé i tenen una mica de sort, al cap de sis o set mesos. Aleshores, volen saber quant cobraran i quan els dic que un amateur cobra les dietes federatives, que són de 3.000 ptes., s'esgarriren. La mentalitat que tenen és buscar en la boxa una forma fàcil de sortir de l'atur —i això que no és fàcil guanyar-se la vida pegant-se. Ells veuen una sortida tipus Rocky. De pel·lícula: que busquen un Toro Salvatge ¡Ep! ja vinc jo i em dones 3.000 dòlars. □

ALFONS GOYA, MANAGER DE BOXA

Patir al ring

El Club Sporting ha esdevingut un dels motors més consistents a l'hora d'engegar de nou la boxa. Segons Alfons Goya, un dels promotors, tot se'ls ha fet difícil.

A. M.

La revifalla de la boxa a Barcelona, la canalitza el Club Sporting, un dels setze clubs de boxa de Catalunya. Els seus homes forts són Goya i els Tejeda, pare i fill. Alfons Goya és el manager d'en Massó, dels germans Solé i de molts altres. No es va fer boxador perquè de jove va decidir que era una vida massa dura. Això sí, considera que porta el verí de la boxa a la sang, una cosa que ja li ve del seu pare.

—¿Un manager com vostè viu de la boxa?

—La definició de professional en aquests moments i en aquest país és una mica irònica. El bàsquet diuen que és amateur, però jo et puc dir que es bellugen vint vegades més de milions soterradament en qualsevol esport amateur que a la boxa. Aquí es parla de professional, perquè es cobra. Hi ha un estira-i-afluixa per pujar dalt del ring; vaja, s'hi aplica la llei de l'oferta i la demanda. Jo no em guanyo la vida només amb això, tots tenim una altra feina.

—¿Quant pot arribar a cobrar un boxador?

—Hi ha diferents fases: la de promoció, la d'assentament i la de realització. A la de promoció, per fer de quatre a sis rounds, es poden cobrar de quaranta mil a seixanta mil pessetes. Hi ha una relació directa entre el carisma del boxador i el seu preu. Abans de cada combat, les borses ja estan assenyalades, es guanya o es perd. Si és un campionat que ha anat a la subhasta, automàticament el campió es guanya el 60 per cent i l'aspirant el 40 per cent. Si no és així, s'ho reparteixen al 50 per cent.

—¿Pateix en els combats?

—Quan era jove, fins i tot plorava. Pateixo més que ningú. Penseu que són gent que conec molt, i des de petits. Ells sempre et diuen: «senyor Goya, el que vostè digui», i equivocar-se és molt fàcil. Ahir, en Massó, per exemple, el van enviar dos colps en el primer i el segon assalt, que em pensava que ens noquejaven del tot. En un moment donat, et poden donar un colp i perdre el coneixement.

—¿I el públic de Barcelona com respon?

—El públic de Barcelona és molt maco. Tot això de la crueltat és una mica de pel·lícula. A Rocky es veu